

Kouzla a čáry

Svět myšlenek, které tančí všude kolem nás. Některé jsou chomáčkové jako mráčky. Některé jsou neodbytné jako sousedovic pes, který do nás pořád strká čumákem.

Jsou skutečné, nebo se nám to jen zdá?

Vstupme spolu do světa kouzel. Objevujme, kouzleme a bavme se.

Na okraji Londýna žila dívka jménem Lucy Hamiltonová. Rodiče byli úředníci v pobočce jedné z místních bank, trávili mnoho času v práci a dceři nedávali tolik pozornosti, kolik potřebovala. Bývala často sama doma a krom příkazů a zákazů toho od rodičů moc neslyšela. Často byla smutná, bála se tmy a v noci se tiskla ke svému plyšovému medvědovi, kterého dostala jako malá od babičky. Chodila do školy v Brentfordu, nedaleko řeky Temže. Protože se stávala uzavřenější, měla i málo kamarádů.

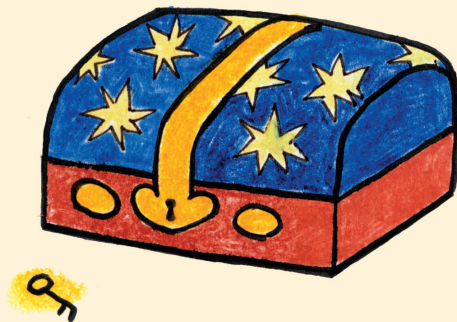
Jednoho deštivého pochmurného večera, kdy byla sama doma, si vzpomněla, že na půdě zůstaly věci po babičce, a že by tam mohla najít nějaké staré hračky, možná i postýlku pro měďu.

Překonala strach z neznámého a vydala se na průzkumnou cestu na starou půdu. Natáhla na sebe starý svetr, z předsíně vzala baterku, aby si posvítila na cestu. Zuby jí drkotaly strachem, ale rozhodla se tomu strachu

nepodlehnut. Jak kráčela nahoru, dřevěné schodiště s každým krokem zavržalo. Dveře od půdy byly odemčené, ale celé zaprášené, jak do nich mnoho let nikdo nevstoupil.

Otevřela a vešla. Chvíli trvalo, než si zvykla na přítmí, ale brzy již celkem dobře viděla. Pomalu se procházela půdou, plnou různého harampádí, pokrytého pavučinami a vrstvou prachu. Pomalu a opatrně otvírala zaprášené skříně a vytahovala šuplíky. Kromě prachu, několika vyděšených myší a jednoho velkého pavouka však nic zajímavého nenacházela.

Už chtěla zklamaně odejít, když zakopla a upadla. Baterka jí vypadla z ruky, zhasla a zakutálela se pod některou ze skříní. Pomalu si sedla na bobek a zkoumala, o co zakopla. Nahmatala něco, co po hmatu vypadalo jako dřevěná truhlička. Zkusila s ní pohnout. Truhlička povolila, Lucy ji uchopila do obou rukou a vyběhla z půdy na chodbu a rychle pospíchala do svého pokojíčku. Teprve tam se zastavila a položila truhličku do prostřed pokoje. Chvíli hlasitě oddechovala a pak si k ní zvědavě přisedla. Vzala ji do rukou a silně s ní zatřásla. V truhličce něco zachrastilo a ozvalo se slabé cinknutí. Na zem vypadl malý klíček.

Lucy se zarazila a upřela oči nejprve na klíček a pak na truhličku. Je to klíček k tajemství? Roztřesenými prsty uchopila opatrně klíček, vsunula do zámku truhličky a otočila jím. V zámečku cvaklo a truhlička se otevřela. Lucy zatajila dech. Trochu se nadzvedla a uviděla starou, ohmatanou knihu. Na přední straně byl nápis Kniha kouzel.

Lucy byla unavená i zvědavá zároveň. Vytáhla knihu a schovala ji pod polštář. Co ale s truhličkou? Nechat v pokojíčku? To nejde, upoutala by zbytečně pozornost rodičů. Nakonec se rozhodla prázdnou truhličku vrátit na půdu. Jen co hupsla do postele, vrátili se rodiče. Lucy nechala knížku pod polštářem a běžela přivítat rodiče.

„Promiň, byli jsme na poradě a pak jsme se sešli se známými a zdrželi se,“ řekla mamka a pospíchala do koupelny. Otec se rozvalil v obýváku na pohovku. „Jsem utahaný, jdi spát.“

Lucy se vrátila do pokojíčku. Takhle to bylo pořád. Nesnášela to. Rozsvítila si lampičku a vytáhla z pod polštáře knihu. Voněla starobou a Lucy napadlo: „Kdo ji tam vlastně zapomněl. Babička? Prababička? Někdo neznámý? A co je vůbec zač tahle kniha? Jsou to příběhy, pohádky?“ Otevřela knihu na první straně.

*Každá čarodějka i čaroděj má svou kouzelnou hůlku.
Kouzelná hůlka není jen nějakým výmyslem kuňkavých žab.
Kouzelná hůlka má svůj smysl.
Kouzelná hůlka je symbol. Symbol moci. Symbol, že nějakou
věc máš ve svých rukách. Je připomenutím, že pokud chceš
něčeho dosáhnout, něco změnit, záleží to na tobě.*

Toto je postup získání moci:

- 1. Pojmenuj si, co chceš změnit a jak.*
- 2. Zvaž důsledky této změny.*
- 3. Překroč vlastní obavy a nejistoty, použij vlastní moc
a rozhodni se, že to změníš. Necítíš-li dostatečnou
vlastní sílu, využij kouzelnou hůlku jako pomocníka.*
- 4. Teď již zbývá jen změnu uskutečnit. Tedy
použít to správné kouzlo.*

Lucy si dlouze zívla, už nedokázala udržet víčka otevřená. Schovala knihu pod polštář, zhasla lampičku a usnula.

Následující den utekl jako voda. Snídaně, škola, kroužek, úkoly, večere. Na knihu si Lucy vzpomněla, až když sebou plácla do postele. Sáhla pod polštář a nahmátla ji. „Hele, kniha. Nezdálo se mi to.“ Ulevilo se jí, že si to jen nevymyslela. Kniha kouzel ležela na polštáři a Lucy měla pocit, jako by byla ráda, že ji někdo našel. Usmála se a otevřela ji tam, kde včera skončila.

Když nemáš dostatek své síly, jsi nemocná, unavená nebo nesoustředěná, můžeš využít pomoci své hůlky. Proto, aby se hůlka stala jen tvou hůlkou, dodržuj následující postup. Vezmi opracovanou hůlku a oslov ji tajnou kouzelnou formulí, například ŠAMROT, RAMCH, MAVADAR, ale můžeš použít i jiná jména (formule), která ti případnou vhodná. Toto jméno se stane tajným klíčem ke tvé hůlce. Nyní po dobu 21 dnů vezmi každý den hůlku do ruky a několikrát soustředěně opakuj její tajné jméno. Od té chvíle, i když by hůlku někdo našel, bez znalosti této kouzelné formule mu nebude fungovat. POZOR! Nezapomeň tuto tajnou formuli!

To Lucy zaujalo. Kouzelná hůlka, která bude jen její. Super. Ale z jakého dřeva? Opřela se o polštář. Kniha dál popisovala ty nejvhodnější dřeva pro kouzelnou hůlku.

Jak si vyrobit kouzelnou hůlku

Na mnohá kouzla hůlku potřebovat nebudeš, ale každý správný čaroděj nebo čarodějka svou hůlku má.

Vyrobit si kouzelnou hůlku není jen tak. To není pro mrňata. Ale kouzelnický učeň, jako jsi ty, to jistě zvládne.

Co k tomu budeš potřebovat?

Co nejvíce rovný kousek větvičky, dlouhý asi 35 až 40 centimetrů. Popros rodiče nebo prarodiče, aby ti pomohli.

POZOR! Ne každé dřevo je vhodné. Pro kouzelnou hůlku jsou nejlepší tato dřeva: